

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11127/2022
23.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., кога заступа мајка ББ из ..., и ББ из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Вељко Милосављевић, адвокат из ..., ради утврђивања очинства, поверавања малолетног тужиоца и издржавања, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 324/21 од 02.07.2021. године, у седници одржаној дана 23.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 324/21 од 02.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П2 21/20 од 26.02.2021. године, ставом првим изреке утврђено је да је ВВ из ..., рођен ... године, природни биолошки отац мал. АА из ..., кога је ... године у ... родила мајка ББ, рођена ... године. Ставом другим изреке одређено је да ће родитељско право над заједничким дететом – над мал. АА самостално вршити мајка ББ, са пребивалиштем у Ставом трећим изреке обавезан је тужени да почев од 13.11.2018. године па убудуће, док за то постоје законски услови, плаћа преко поште, а на руке мајке ББ, на име свог дела доприноса издржавања заједничког сина мал. АА, за сваки месец износ од по 15.000,00 динара и то сваког од 01. до 05. у месецу за текући месец, с тим што је доспеле рате дужан да плати у року од 15 дана. Ставом четвртим изреке уређен је начин контактирања између туженог и мал. тужиоца тако што ће мал. АА Боравити у домаћинству свог оца ВВ сваког другог викенда у месецу, непрекидно половину зимског и летњег распуста. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 312.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 324/21 од 02.07.2021. године, одбијена је жалба туженог, као неоснована, и потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву П2 21/20 од 26.02.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, без навођења законом прописаних разлога за изјављивање ревизије.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, у време зачећа малолетног тужиоца АА, рођеног ... године, постојала је заједница живота између тужиље ББ и туженог, тачније ванбрачна заједница, заснована на ... 12.07.2002. године и трајала је до почетка 2003. године. Заједно су живели у ..., у домаћинству туженог. Да је у другом стању, тужиља је сазнала у августу 2002. године. Овој вести радовао се и тужени. Пошто је постојала сумња да са плодом нешто није у реду, у новембру 2002. године тужиља се подвргла праћењу трудноће у По повратку из ... заједница живота са туженим је престала у јануару месецу 2003. године. Тада је тужиља прешла да живи код својих родитеља у У време пресуђења, тужени је имао засновану ванбрачну заједницу. Из ове заједнице има двоје малолетне деце. Повремено борави у ... на привременом раду, и издржава се од повремених послова. Имајући у виду минималну суму издржавања, првостепени суд је закључио да је тужилац у могућности да доприноси издржавању свог детета, мал. тужиоца износом од 15.000,00 динара, без опасности по угрожавање сопствене егзистенције. Закључио је и да ће се најбољи интерес малолетног детета остварити вршењем самосталног родитељског права од стране мајке, а имајући у виду да дете већ има ... година и да је све време живео код мајке, уважавајући притом и предлог из извештаја Центра за социјални рад у Великој Плани. Такође је утврђено да је мал. АА доброг здравља, да је одговоран, да поштује договоре, те да се ради о просечном малолетном детету, а да је његова мајка, тужиља незапослена, и да има здравствених проблема. У ванбрачној је заједници са ГГ из које је ... године рођена кћи.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев и утврдили да је тужени биолошки отац мал. АА, и малолетно дете поверили мајци на самостално вршење родитељског права и истовремено уредили начин одржавања личних односа детета са оцем, као родитељем са којим дете не живи и обавезали туженог да доприноси издржавању детета одговарајућим износом.

Одредбом члана 59. ст. 1. и 2. Породичног закона, прописано је да дете има право да зна ко су му родитељи и да то право може бити ограничено само овим законом. Одредбама члана 45. став 4. Породичног закона прописано је да се оцем детета које је рођено ван брака сматра мушкарац чије је очинство утврђено признањем, односно чије је очинство утврђено правноснажном судском пресудом.

Имајући у виду да је малолетни АА зачет у периоду када је његова мајка, тужиља била са туженим у емотивној и интимној вези и у ванбрачној заједници, а имајући у виду и непристајање туженог да приступи давању узорка на анализу, по основу решења суда којим је одређено вештачење од стране Центра за генетику у Београду, ради утврђивања да ли је тужени биолошки отац малолетног детета, нижестепени судови су правилном применом одредбе члана 231. Закона о парничном поступку, закључили да неподвргавање овој медицинској методи анализе генетског узорка, значи да тужени није пружио доказ у прилог својих тврдњи да није отац

малолетног детета. Такође, правилном применом материјалног права нижестепени судови су правилно малолетно дете странака поверили мајци на самостално вршење родитељског права и истовремено уредили и начин одржавања личних односа детета са оцем, као родитељем са којим дете не живи и обавезали туженог да доприноси издржавању детета одговарајућим износом.

Супротно наводима ревизије туженог да је нејасно на основу којих чињеница су судови утврдили да је он биолошки отац детета, Врховни суд је становишта да су нижестепени судови на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применили материјално право, одредбу члана 55. став 1. Породичног закона Републике Србије када су утврдили да је тужени природни отац малолетног тужиоца АА који је зачет у време када је постојала ванбрачна заједница мајке и туженог, поткрепљену непрестајањем туженог да приступи ради давања узорка на анализу, по основу решења суда којим је одређено вештачење од стране Центра за генетику у Београду, на који начин тужени није пружио доказ у прилог својих тврдњи да није отац малолетног детета, и на који начин је тужени обесмислио предлог да се од стране мериторне здравствене установе одреди период зачећа малолетног детета на основу медицинске документације.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде. Ово тим пре што се у ревизији понављају наводи који су истицани у жалби против другостепене пресуде, које наводе од значаја за правилну одлуку у изјављеној ревизији је правилно оценио другостепени суд. Одлука другостепеног суда заснована је чињеничном стању утврђеном током првостепеног поступка, што се ревизијом не може побијати и за коју су нижестепени судови дали довољне и јасне разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић